

Publicerad 2008-03-12 15:35 av Svarta ord, vitt papper

Okej, som sagt var skulle jag försöka skriva alla mina dikter här (kmr misslyckas fatalt) här är en till som är sådär halvsugig...

Förändringen kom med solljuset

Där satt jag. Ensam. Som alltid.

Där satt jag. Utan någon att förlita mig på, för ingen gillade mig. Ingen alls.

Där satt jag vid klippkanten. Tänkte att världen alltid var så dystert och mörk som den var nu. Mitt i natten. Natten utan stjärnor.

Utånå syntes märkena av deras slag. Dem kändes knappt om jämförde dem med såren innuti. Dem långa svarta såren av sorg.

Långsamt smög sig dagen närmare. Jag ville inte leva. Verkligen inte.

Jag kastade mig ner. Ner för klippan. Svarta tårar rann ner för min kind när jag visste att jag skulle krossas mot marken. Pågrund av dem. Dem dära. Dem som svor år mig, dem som slog mig, dem som kallades mina vänner. Men jag krossades inte. Aldrig. För förändringen kom med soljuset. Hon tog tag i mig. Tog tag i mig och drog upp mig. Sa: \"Jag gillar dig\" Hon sa det. Det var första gången jag hörde det. Det gjorde skillnad. Tänk att bara tre ord kan göra skillnad.

Tre ord och soljuset.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Svarta ord, vitt papper med Poeter.se id #22006 innehar upphovsrätten